Quelle: http://manuscripta.at/?ID=496
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

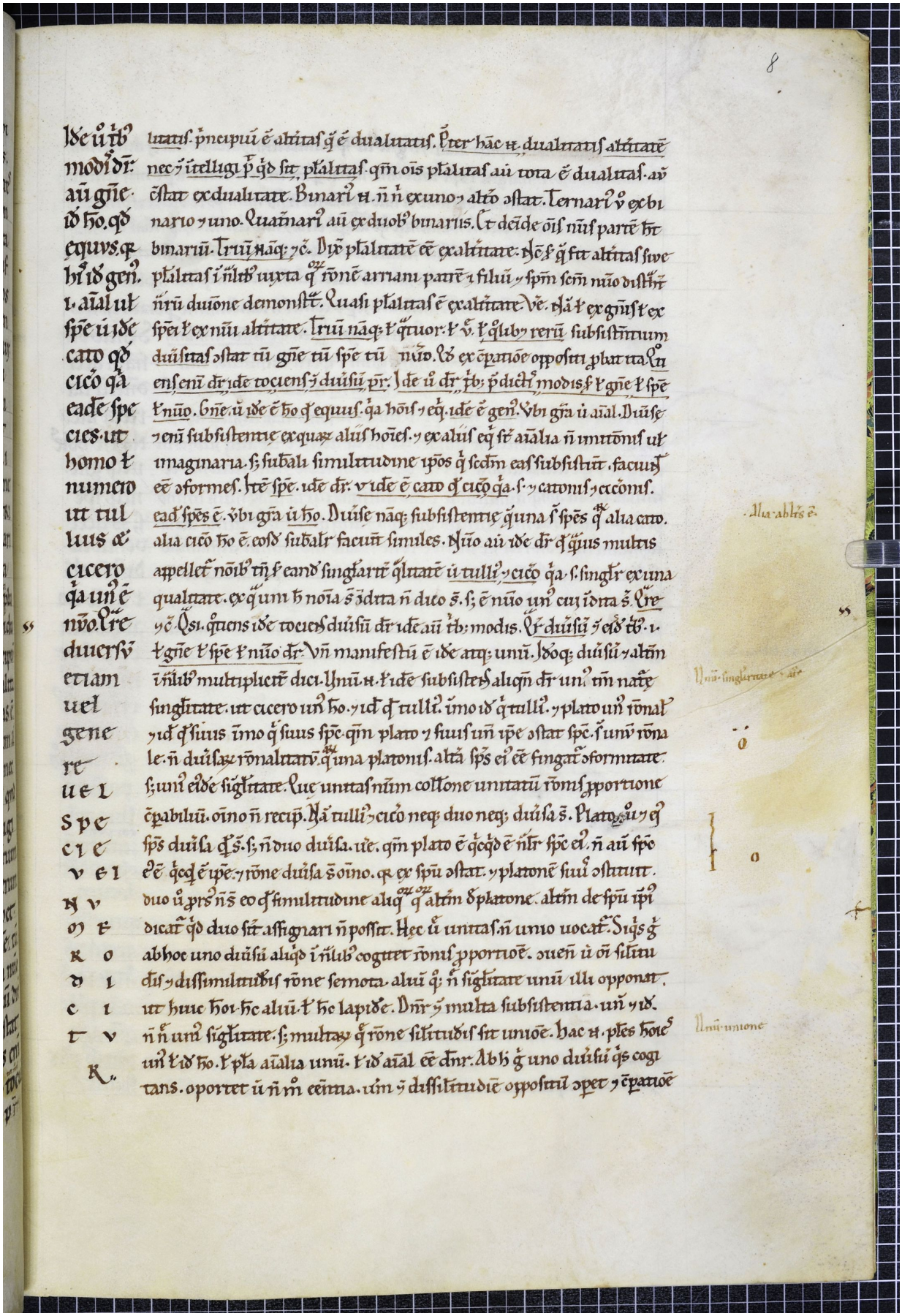

8

Ide ũ tb
modi dr
aũ gñe
id ho. qd
equus. q
hi id gen.
i. aũal ut
spe ũ ide
cato qd
cicõ qa
eade spe
cies. ut
homo t
numero
ut tul
lius ẽ
cicero
qa uñ ẽ
nũo. Qre
duersũ
etiam
uel
gene
re
uel
spe
cie
vel
ny
oy
r o
d i
c i
t v
R.

tuatis. pncipuũ ẽ altitas q ẽ dualitatis. Qter hãc u. dualitatis altitate
nec ⁊ itelligi p qd sit plaitas. qm oĩs plaitas aũ tota ẽ dualitas. aũ
ẽstat ex dualitate. Binari u. ñ n ex uno ⁊ altõ astat. Ternari v ex bi
nario ⁊ uno. Quaĩnari aũ ex duob binariis. Et deĩde oĩs nũs partẽ hr
binariũ. Truũ naq ⁊ c. Dyõ plaitate ee ex altitate. Hẽ f q fit altitas sive
plaitas i ñlib uxta q rõnẽ arriani patrẽ ⁊ filiũ ⁊ spm scm nũo distr
ñrũ duõne demonstr. Quasi plaitas ẽ ex altitate ve. Hã t ex gnũs t ex
spẽ t ex nũ altitate. Truũ naq t quor. t v. t qlib ⁊ rerũ subsistentium
duũstas astat tũ gñe tũ spe tũ nũo. Id ex ẽpatioe oppositi plaitatis. Cu
ensenũ dr ide tociens ⁊ duũsũ pr. Ide ũ dr tb: p dicti modis f t gñe t spe
t nũo. Gñe. ũ ide ẽ ho q equus. qa hõis ⁊ eq. ide ẽ gen. Vbi gra ũ aĩal. Duũse
⁊ enũ subsistentie ex quar alius hõies. ⁊ ex alius eq sr aĩalia ñ imitõnis ut
imaginaria. s; subalt simultudine ipos q secm eas subsistũt. facuũ
ee aformes. Itẽ spe. ide dr. v ide ẽ cato q cicõ qa. s. ⁊ catonis ⁊ ciccõnis.
ead spes ẽ. vbi gra ũ ho. Duũse naq subsistentie q una s spes q alia cato.
alia cicõ ho ẽ. cosd subalt facuũ similes. Hũo aũ ide dr q quus multis
appellet nõib tñ t eand singlartẽ qlitate ũ tulli ⁊ cicõ qa. s. singlr ex una
qualitate. ex q um h nõia s idita ñ duo s. s; ẽ nũo un cuj idita s. Qre
⁊ c. Qsi. quens ide tociens duũsũ dr ide aũ tb: modis. Qr duũsũ ⁊ eid tb. i.
t gñe t spe t nũo dr. Vñ manifestũ ẽ ide atq unũ. Idoq duũsũ ⁊ altm
ñlib multiplicẽ dici. Ynũ u. t ide subsistens aliqn dr un tm natẽ
singlitate. ut cicero un ho. ⁊ id q tulli. imo id q tulli. ⁊ plato un rõnal
⁊ id q lius imo q lius spe. qm plato ⁊ lius un ipe astat spe. s unũ rõna
le. ñ duũsae rõnalitatũ. q una platonis. alta sps ei ee fingat aformitate
s; unũ eide sigitate. Quc unitas nũm collone unitatũ rõnis ꝓportione
ẽpabilũ. oĩno ñ recip. Hã tulli ⁊ cicõ neq duo neq duũsa s. Plato ũ ⁊ eq
sps duũsa q s. s; ñ duo duũsa. ide. qm plato ẽ q eq d ẽ ñtr spe ei. ñ aũ spe
ee eq ẽ ipe ⁊ rõne duũsa s oĩno. q ex spũ astat. ⁊ platonẽ suũ astruit.
duo ũ prs ñ s eo q simultudine aliq q altm d platone. altm de spũ ipi
dicat qd duo sit assignari ñ possit. Hec ũ unitas ñ unio uocat. Sigs g
abhoc uno duũsũ aliqd i ñlib coguet rõnis ꝓportioẽ. oueñ ũ oĩ silitu
dis ⁊ dissimilitudĩs rõne semota. aliũ q ñ sigitate unũ illi opponat.
ut huic hoi. hc aliũ. t hc lapide. Dnr ⁊ multa subsistentia. unũ ⁊ id.
ñ n unũ sigitate. s; multar q rõne silitudis sit unioe. hac u. ples hoies
un t id ho. t pla aĩalia unũ. t id aĩal ee dnr. Abh g uno duũsũ qs cogi
tans. oportet ũ ñ m ceitia. um ⁊ dissilitudie oppositũ opet ⁊ ẽpatioe

Alia abhs ẽ.

Unũ singlitate ⁊ aĩe

Unũ unione